

ਰਿਵੀਜ਼ਨਲ ਸਿਵਲ

ਫਾਲਸ਼ੈ, ਜੇ.

ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ, - ਪਟੀਸ਼ਨਰ।

ਬਨਾਮ

ਅਮਰ ਨਾਥ ਆਦਿ,— ਉੱਤਰਦਾਤਾ

ਸਿਵਲ ਰੀਵੀਜ਼ਨ ਨੰ. 19-D/56,

1957 Dec 9th

ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ (1950)— ਧਾਰਾ 14 ਅਤੇ 372— ਰਾਜ ਦੇ ਬਕਾਇਆ ਕਰਜ਼ੇ— ਕੀ ਹੋਰ ਅਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਰਜ਼ਦਾਰਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਤਰਜੀਹ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ— ਆਮ ਕਾਨੂੰਨ ਰਾਜ ਦੇ ਕਰਜ਼ਿਆਂ ਦੀ ਤਰਜੀਹ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਯਮ- ਕੀ ਭਾਰਤ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ- ਕੀ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਆਮ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਜੇਕਰ ਕ੍ਰਾਊਨ ਦੇ ਕਾਰਨ ਕਰਜ਼ੇ ਇੱਕ ਨਿੱਜੀ ਨਾਗਰਿਕ ਦੇ ਕਰਜ਼ਿਆਂ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹਨ, ਤਾਂ ਤਾਜ ਦੀ ਨਿੱਜੀ ਨਾਗਰਿਕ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਤਰਜੀਹ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਤਾਜ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਤਰਜੀਹ ਇਸ ਦੇ ਕਰਜ਼ਿਆਂ ਦੇ ਨਿਰਣਾਇਕ ਕਰਜ਼ੇ ਜਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਕਰਜ਼ੇ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਰ ਸਿਧਾਂਤ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਕਰਜ਼ੇ ਬਰਾਬਰ ਡਿਗਰੀ ਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਤਾਜ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਾ ਬਰਾਬਰ ਹਨ, ਤਾਜ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ। ਵਿਸ਼ਿਆਂ 'ਤੇ ਹਾਵੀ ਹੋਵੇਗਾ। ਭਾਰਤੀ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੇ ਵੀ ਇਹੋ ਸਥਿਤੀ ਰੱਖੀ ਹੈ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ ਇੱਕ ਲੋਕਤੰਤਰੀ ਸਮਾਜਵਾਦੀ ਗਣਰਾਜ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਜੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਵਿੱਚ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਜਮਹੂਰੀ ਜਾਂ ਸਮਾਜਵਾਦੀ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਨਾਲ ਅਸੰਗਤ ਹੋਵੇ, ਪਰ ਇੱਕ ਲੋਕਤੰਤਰ ਵਿੱਚ ਵੀ ਅਤੇ ਸਮਾਜਵਾਦ ਦੇ ਅਧੀਨ ਵੀ। , ਰਾਜ ਕੋਲ ਕੁਝ ਅਧਿਕਾਰ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਰਾਜ ਨੇ ਸ਼ਾਸਨ ਕਰਨਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਰਾਜ ਨੂੰ ਸਮਾਜਵਾਦੀ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਲਈ ਵਰਤਣ ਲਈ ਪੈਸਾ ਲੱਭਣਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੇ ਰਾਜ ਨੂੰ ਪੈਸੇ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਲਈ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਹਰ ਸਹੂਲਤ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਜੇ ਕਿਸੇ ਨਿੱਜੀ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਕੱਠੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ, ਪਰ ਜਨਤਕ ਲੋੜਾਂ ਲਈ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਸਿਧਾਂਤ ਜੇ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਅਦਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਬਿਆਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਸ ਨੂੰ ਭਾਰਤ ਦੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਜਿਹਾ ਸਿਧਾਂਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਬਰਤਾਨਵੀ ਨਿਆਂ ਸ਼ਾਸਤਰ ਲਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਹੈ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਂਝਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਇਹ ਸਿਧਾਂਤ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਪਹਿਲਾਂ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 372(1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਲਾਗੂ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਸਨੂੰ ਬਦਲਿਆ ਜਾਂ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਜਾਂ ਸੋਧਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦਾ। ਇੱਕ ਸਮਰੱਥ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਜਾਂ ਹੋਰ ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ।

ਅੱਗੋਂ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਕਿ ਰਾਜ ਦੇ ਬਕਾਇਆ ਕਰਜ਼ਿਆਂ ਦੀ ਤਰਜੀਹ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸਾਂਝਾ ਕਾਨੂੰਨ ਨਿਯਮ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 14 ਦੇ ਅਧੀਨ ਮੌਲਿਕ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਰਾਜ ਇੱਕ ਲੈਣਦਾਰ ਦੀ ਸਮਰੱਥਾ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਕਰਜ਼ਿਆਂ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਪਰ ਇੱਕ ਰਾਜ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇਸਦੀ ਸਮਰੱਥਾ ਅਤੇ, ਇਸ ਲਈ, ਕੋਈ ਵਿਤਕਰਾ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਬੈਂਕ ਆਫ਼ ਇੰਡੀਆ ਬਨਾਮ ਜੇਹਾਨ ਬ੍ਰਾਊਨ ਅਤੇ ਹੋਰ (1), ਅਤੇ ਮੇਸਰਸ ਬਿਲਡਰਜ਼ ਸਪਲਾਈ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਬਨਾਮ ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ਼ ਇੰਡੀਆ (2), 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ।

(1) ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1955 Bom 305

(2) ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1956 Cal. 26.

1919 ਦੇ ਐਕਟ IX ਦੀ ਧਾਰਾ 44 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਟੀਸ਼ਨ, ਸ੍ਰੀ ਜੇ. ਐੱਮ. ਟੰਡਨ, ਉਪ-ਜੱਜ, ਪਹਿਲੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ, ਦਿੱਲੀ, ਮਿਤੀ 17 ਦਸੰਬਰ, 1955 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਸੇਧ ਲਈ ਪੰਜਾਬ ਕੋਰਟ ਐਕਟ ਡਿਕਰੀ-ਹੋਲਡਰ ਇੱਕ ਮਹੀਨੇ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਅੱਜ ਤੱਕ ਜਿਸ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਦਿੱਲੀ ਇੰਪਰੂਵਮੈਂਟ ਟਰੱਸਟ ਉਸ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਬਿਸ਼ੰਬਰ ਦਿਆਲ , ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਲਈ।

ਨਿਮੇ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਲਈ।

ਨਿਰਣਾ

ਫਾਲਸ਼ੈ, ਜੇ.—ਇਹ ਭਾਰਤ ਦੀ ਯੂਨੀਅਨ ਦੁਆਰਾ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਇੱਕ ਰੀਵੀਜ਼ਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਹੈ:

ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਅਮਰ ਨਾਥ ਨੇ ਇੱਕ ਦੇਵੀ ਚੰਦ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ ਵਜੋਂ ਕੁਝ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇੱਕ ਸਧਾਰਨ ਮਨੀ ਡਿਕਰੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਜੋ ਇੱਕ ਠੇਕੇਦਾਰ ਸੀ ਅਤੇ ਡਿਕਰੀ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਉਹ ਨੱਥੀ ਹੋ ਗਿਆ ਅਤੇ ਅਤੇ 2312/- ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਟਿੰਗ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਭੇਜ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਜੋ ਡਿਪਟੀ ਅਕਾਊਂਟੈਂਟ ਜਨਰਲ ਇੰਡਸਟਰੀਜ਼ ਐਂਡ ਸਪਲਾਈਜ਼ ਕੋਲ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਕਰਜ਼ਦਾਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਦੇ ਨਾਂ 'ਤੇ ਪਈ ਸੀ। ਇਹ ਰਕਮ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ 6 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1955 ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਈ ਸੀ, ਅਤੇ 15 ਅਪ੍ਰੈਲ ਨੂੰ, ਸ੍ਰੀ ਜੇ. ਡੀ. ਸ਼ਰਮਾ, ਸਹਾਇਕ ਕੁਲੈਕਟਰ, 1 ਗ੍ਰੇਡ ਤੋਂ ਇੱਕ ਪੱਤਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਭਾਰਤ ਦੀ ਯੂਨੀਅਨ ਨੇ ਇੱਕ ਰਕਮ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਰੁ. 914-6-0 ਜੋ ਕਿ ਦਿੱਲੀ ਇੰਪਰੂਵਮੈਂਟ ਟਰੱਸਟ ਦੇ ਕਾਰਨ ਸੀ ਅਤੇ ਜ਼ਮੀਨੀ ਮਾਲੀਏ ਦੇ ਬਕਾਏ ਵਜੋਂ ਜ਼ਾਹਰ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਸੂਲੀ ਯੋਗ ਸੀ। ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਇਹ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਰਕਮ ਡਿਕਰੀ-ਧਾਰਕ ਨੂੰ ਅਦਾ ਨਾ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ।

ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਆਖਰਕਾਰ ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਬ-ਜੱਜ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਬਹਿਸ ਕੀਤੀ ਗਈ, ਜਿਸ ਨੇ ਹੁਣ ਇਸ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਜਨਵਰੀ, 1950 ਵਿੱਚ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਰਜ਼ਦਾਰਾਂ ਉੱਤੇ ਪ੍ਰਾਥਮਿਕਤਾ ਦਾ ਪੁਰਾਣਾ ਤਾਜ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਮੌਜੂਦ ਨਹੀਂ ਸੀ।

ਹਾਲਾਂਕਿ, ਆਦੇਸ਼ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਇਹ ਰਕਮ ਡਿਕਰੀ-ਹੋਲਡਰ ਅਮਰ ਨਾਥ, ਨੂੰ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਵਿਦਵਾਨ ਉਪ-ਜੱਜ ਨੇ ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦਾ ਸਮਾਂ ਇੱਕ ਮਹੀਨੇ ਲਈ ਮੁਅੱਤਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਇਸ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸੇਧ ਦੁਆਰਾ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਧਾਰਾ 47, ਸੀ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੋਈ ਅਪੀਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਭਾਰਤੀ ਸੰਘ ਮੁਕੱਦਮੇ ਜਾਂ ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਸ਼ਨ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਆਮ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਧਿਰ ਨਹੀਂ ਸੀ।

ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਅਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਰਜ਼ਦਾਰਾਂ ਉੱਤੇ ਪੁਰਾਣੀ ਤਾਜ ਦੀ ਤਰਜੀਹ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਗਣਰਾਜ ਦੇ ਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਮਾਨਤਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਅਜੇ ਵੀ ਲਾਗੂ ਹੈ, ਅਤੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਉਪਬੰਧ ਦੇ ਉਲਟ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਸਰਕਾਰ ਲਈ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਫੈਸਲਿਆਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਮੇਸਰਸ ਬਿਲਡਰਜ਼ ਸਪਲਾਈ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਬਨਾਮ ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ (1), ਬੈਂਕ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਬਨਾਮ ਜੋਹਾਨ ਬ੍ਰਾਊਨ ਅਤੇ ਹੋਰ (2)।

ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸਰਕਾਰ ਅਤੇ ਇੱਕ ਬੈਂਕ ਵਿਚਕਾਰ ਝਗੜਾ ਹੋਇਆ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਦੋਵਾਂ ਨੇ ਇੱਕ ਖਾਸ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਐਡਵਾਂਸ ਲੇਨ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਬੈਂਕ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਜ਼ਿਆਂ ਦੀ ਗਾਰੰਟੀ ਡਾਇਰੈਕਟਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਕਰਜ਼ਿਆਂ ਦੀ ਗਾਰੰਟੀ ਸਮੁੱਚੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਡਾਇਰੈਕਟਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਬੈਂਕ ਦੇ ਕਰਜ਼ੇ ਦੀ ਗਾਰੰਟੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ, ਡਾਇਰੈਕਟਰਾਂ ਦੀ ਗਾਰੰਟੀ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਭੂਮੀ ਮਾਲੀਏ ਦੇ ਬਕਾਏ ਵਜੋਂ ਕਰਜ਼ਾ ਵਸੂਲੀਯੋਗ ਸੀ। ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਉਹਨਾਂ ਡਾਇਰੈਕਟਰਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕੁਝ ਅਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦੀ ਕਲੈਕਟਰ ਬੰਬਈ ਦੁਆਰਾ ਕੁਰਕੀ ਅਤੇ ਵਿਕਰੀ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਰਕਮ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

ਇਸ ਦੌਰਾਨ ਬੈਂਕ ਨੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਸਹਿਮਤੀ ਵਾਲਾ ਫਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਫਿਰ ਸਰਕਾਰ ਅਤੇ ਬੈਂਕ ਵਿਚਕਾਰ ਸੰਘਰਸ਼ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਗਿਆ।

(1) ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1956 Cal. 26.

(2) ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1955 ਬੰਬਈ 305.

ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਚਾਗਲਾ, ਸੀ.ਜੇ., ਅਤੇ ਦੀਕਸ਼ਿਤ, ਜੇ. ਦੁਆਰਾ ਵਿਚਾਰਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਛਾਗਲਾ, ਸੀ.ਜੇ. ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਲਏ ਗਏ ਹੇਠ ਦਿੱਤੇ ਹਵਾਲੇ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ

: -. "ਰਾਜ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਜਾਇਜ਼ ਹੁੰਦਾ ਜੇਕਰ ਦਾਅਵਾ ਧਾਰਾ 11, ਬੰਬੇ ਸਿਟੀ ਲੈਂਡ ਰੈਵੇਨਿਊ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅੱਗੇ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ, ਪਰ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੱਸ ਚੁੱਕੇ ਹਾਂ, ਐਡਵੋਕੇਟ-ਜਨਰਲ ਨੇ ਮੰਨਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਸਦਾ ਦਾਅਵਾ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਧਾਰਾ ਦੇ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਸਾਨੂੰ ਐਡਵੋਕੇਟ ਜਨਰਲ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਉਪਬੰਧ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਕਹਿਣਾ ਪਿਆ ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਰਾਜ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸਮਰੱਥ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫ਼ਰਮਾਨ ਅਤੇ ਇੱਕ ਸਮਰੱਥ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫਾਂਸੀ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। , ਅਤੇ ਦੁਬਾਰਾ ਐਡਵੋਕੇਟ-ਜਨਰਲ ਨੇ ਨਿਰਪੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵਿਵਸਥਾ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਪਰ ਉਸ ਨੇ ਜਿਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਉਹ ਸੀ ਕਾਮਨ ਲਾਅ ਦਾ ਸਿਧਾਂਤ ਕਿ ਜੇਕਰ ਤਾਜ ਦੇ ਕਾਰਨ ਕਰਜ਼ੇ ਕਾਰਨ ਕਰਜ਼ਿਆਂ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹਨ। ਇੱਕ ਨਿੱਜੀ ਨਾਗਰਿਕ, ਫਿਰ ਤਾਜ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਕਰਜ਼ਿਆਂ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਵਿੱਚ ਤਰਜੀਹ ਦੇਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਨਿੱਜੀ ਨਾਗਰਿਕ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ, ਅਤੇ ਇਹ ਸਾਨੂੰ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਦਿਲਚਸਪ ਸਵਾਲ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਬਾਰ ਵਿੱਚ ਬਹਿਸ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਭਾਰਤੀ ਸੰਵਿਧਾਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਰਾਜ ਦੇ ਕੀ ਅਧਿਕਾਰ ਹਨ? ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ।"

ਕਾਮਨ ਲਾਅ ਸਿਧਾਂਤ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਜੇਕਰ ਕ੍ਰਾਊਨ ਦੇ ਕਾਰਨ ਕਰਜ਼ੇ ਇੱਕ ਨਿੱਜੀ ਨਾਗਰਿਕ ਦੇ ਕਰਜ਼ਿਆਂ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹਨ, ਤਾਂ ਕ੍ਰਾਊਨ ਨੂੰ ਨਿੱਜੀ ਨਾਗਰਿਕ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਉਹਨਾਂ ਕਰਜ਼ਿਆਂ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਤਰਜੀਹ ਦੇਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਕ੍ਰਾਊਨ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਤਰਜੀਹ ਇਸ ਦੇ ਕਰਜ਼ੇ ਦੇ ਨਿਰਣਾ-ਕਰਜ਼ੇ ਜਾਂ ਹੋਣ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਕਾਨੂੰਨ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਕਰਜ਼ੇ, ਪਰ ਸਿਧਾਂਤ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਕਰਜ਼ੇ ਬਰਾਬਰ ਦੀ ਡਿਗਰੀ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਾ ਬਰਾਬਰ ਹਨ, ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਵਿਸ਼ੇ 'ਤੇ ਹਾਵੀ ਹੋਵੇਗਾ। ਭਾਰਤੀ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੇ ਵੀ ਇੱਥੇ ਇਹੋ ਸਥਿਤੀ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਇਸ ਸਿਧਾਂਤ ਦਾ ਇਤਿਹਾਸਕ ਮੂਲ ਜੇ ਵੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਤਾਜ ਦੇ ਕਾਰਨ ਕਰਜ਼ਿਆਂ ਨੂੰ ਪਹਿਲ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਅਦਾਲਤਾਂ ਇਸ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਆਈਆਂ ਤਾਂ ਇਹ ਸਿਧਾਂਤ ਇੰਗਲੈਂਡ ਦੇ ਆਮ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਬਣ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਇੰਨਾ ਜ਼ਿਆਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇੰਗਲੈਂਡ ਵਿਚ ਤਾਜ ਨੂੰ ਕੋਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰ ਹਨ ਕਿ ਇਸ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਇਸ ਲਈ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇੰਗਲੈਂਡ ਵਿਚ ਰਾਜ ਨੇ ਤਾਜ ਦੀ ਜਗ੍ਹਾ ਲੈ ਲਈ ਹੈ ਅਤੇ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੇ ਉਹ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਿਆ ਹੈ ਜੋ ਕਿਸੇ ਸਮੇਂ ਦਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰ ਸੀ। ਰਾਜਾ ਅਤੇ ਰਾਜ ਨੂੰ ਉਹੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਰਾਜ ਦੇ ਕੁਝ ਅਧਿਕਾਰ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ।

“ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਸਾਡਾ ਸੰਵਿਧਾਨ ਇੱਕ ਜਮਹੂਰੀ ਸਮਾਜਵਾਦੀ ਗਣਰਾਜ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਘਿਣਾਉਣੇ ਹੋਵਾਂਗੇ ਜੋ * ਜਮਹੂਰੀ ਜਾਂ ਸਮਾਜਵਾਦੀ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਅਸੰਗਤ ਸੀ ਜਿਸਨੂੰ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਵਿੱਚ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ।

ਪਰ ਇੰਗਲੈਂਡ ਅੱਜ ਦਾ ਲੋਕਤੰਤਰੀ ਜਾਂ ਸਮਾਜਵਾਦੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੇ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੇ ਇਸ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਸਨ ਜੇਕਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਅਹਿਸਾਸ ਹੁੰਦਾ ਕਿ ਇਹ ਅੱਜ ਇੰਗਲੈਂਡ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਸਿਧਾਂਤ ਦੇ ਆਧੁਨਿਕ ਰੁਝਾਨਾਂ ਨਾਲ ਮੇਲ ਨਹੀਂ ਖਾਂਦਾ। ਲੋਕਤੰਤਰ ਵਿੱਚ ਵੀ ਅਤੇ ਸਮਾਜਵਾਦ ਵਿੱਚ ਵੀ ਰਾਜ ਨੂੰ ਕੁਝ ਅਧਿਕਾਰ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਰਾਜ ਨੇ ਸ਼ਾਸਨ ਚਲਾਉਣਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਰਾਜ ਨੂੰ ਸਮਾਜਵਾਦੀ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਲਈ ਵਰਤਣ ਲਈ ਪੈਸਾ ਲੱਭਣਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੇ ਰਾਜ ਨੂੰ ਪੈਸਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਹਰ ਸਹੂਲਤ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਜੋ ਕਿਸੇ ਨਿੱਜੀ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਕੱਠੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ, ਪਰ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਜਨਤਕ ਲੋੜ ਲਈ. ਇਹ ਸਿਧਾਂਤ ਜੋ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਅਦਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਬਿਆਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਸ ਨੂੰ ਸਾਡੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਜਿਹਾ ਸਿਧਾਂਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਬ੍ਰਿਟਿਸ਼ ਨਿਆਂ-ਸ਼ਾਸਤਰ ਲਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਹੈ।

“ਜੇਕਰ ਇਹ ਸਿਧਾਂਤ ਇੰਗਲੈਂਡ ਦੇ ਆਮ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਬਣਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 372(1) ਅਧੀਨ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਪਹਿਲਾਂ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕਾਨੂੰਨ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਲਾਗੂ ਰਹੇਗਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿਸੇ ਸਮਰੱਥ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਜਾਂ ਹੋਰ ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਬਦਲਿਆ ਜਾਂ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਜਾਂ ਸੋਧਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦਾ।

“ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਰਾਜ ਇਸ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਕੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸਮਾਨਤਾ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ।

ਸੰਵਿਧਾਨ ਦਾ ਅਨੁਛੇਦ 14 ਕੇਵਲ ਤਾਂ ਹੀ ਨਾਰਾਜ਼ ਹੋਵੇਗਾ ਜੇਕਰ ਰਾਜ ਇੱਕ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਜਾਂ ਇੱਕ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਵਰਗ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਵਿਤਕਰਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਕਾਮਨ ਲਾਅ ਦਾ ਸਿਧਾਂਤ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਕਰਜ਼ੇ ਇੱਕੋ ਕੁਆਲਿਟੀ ਦੇ ਹੋਣ ਤਾਂ ਰਾਜ ਨੂੰ ਸਾਰੇ ਪ੍ਰਤੀਯੋਗੀ ਲੈਣਦਾਰਾਂ ਉੱਤੇ ਪਹਿਲ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਰਾਜ ਇੱਥੇ ਇੱਕ ਲੈਣਦਾਰ ਵਜੋਂ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਹ ਇੱਕ ਲੈਣਦਾਰ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਜਿਸ ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਉਹ ਰਾਜ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ ਸਮਰੱਥਾ ਵਿੱਚ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਦਲੀਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਲੋਕ ਭਲਾਈ ਦਾ ਰਖਵਾਲਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਪੈਸਾ ਜਿਸਦਾ ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਉਹ ਰਾਜ ਦੇ ਖਜ਼ਾਨੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹਨ ਅਤੇ ਹੋਣੇ ਹਨ। ਜਨਤਕ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਵਰਤਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲੈਣਦਾਰਾਂ ਨਾਲੋਂ ਪਹਿਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਰਾਜ ਦੇ ਕਰਤੱਵਾਂ ਜਾਂ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀਆਂ ਨਹੀਂ ਨਿਭਾਉਣੀਆਂ ਪੈਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ, ਰਾਜ ਦੇ ਬਕਾਏ ਕਰਜ਼ਿਆਂ ਦੀ ਤਰਜੀਹ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਾਂਝਾ ਕਾਨੂੰਨ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਭਾਗ III ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਮੌਲਿਕ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨਾਲ ਅਸੰਗਤ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਕਲਕੱਤਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਚੱਕਰਵਰਤੀ, ਸੀ.ਜੇ., ਅਤੇ ਲਹਿਰੀ, ਜੇ. ਦੁਆਰਾ ਵੱਧ ਜਾਂ ਘੱਟ ਇਹੀ ਵਿਚਾਰ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਫੈਸਲੇ-ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੇ ਕੁਝ ਪੈਸਿਆਂ ਲਈ ਇੱਕ ਡਿਕਰੀ ਧਾਰਕ ਅਤੇ ਆਮਦਨ ਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਸੰਘਰਸ਼ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ। ਨੌਬੀ ਅਤੇ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ। ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵੀ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 372(1) ਨੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਜਿਉਂਦਾ ਰੱਖਿਆ ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਰਾਜ ਨੇ ਹੋਰ ਅਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਰਜ਼ਦਾਰਾਂ ਉੱਤੇ ਤਰਜੀਹ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਇਸ ਕਿਸਮ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਦੀ ਤਰਜੀਹ ਦਾ ਕੇਸ

ਨੂੰ ਵੀ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਰਿਪਬਲਿਕਨ ਰੂਪ ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਸੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਜਿਵੇਂ ਬੰਬਈ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸੀ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ। ਮੈਂ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਘੋਸ਼ਣਾਵਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ ਅਤੇ ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਮੈਂ ਮੰਨਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਸਿੱਖਿਅਤ ਉਪ-ਜੱਜ ਨੇ ਗਲਤ ਢੰਗ ਨਾਲ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਭਾਰਤ ਦੇ ਗਣਰਾਜ ਦੇ ਉਦਘਾਟਨ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਹੋਰ ਅਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਰਜ਼ਦਾਰਾਂ ਉੱਤੇ ਪੁਰਾਣੀ ਤਾਜ ਦੀ ਤਰਜੀਹ ਗਾਇਬ ਹੋ ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਦਿੱਲੀ ਇੰਪਰੂਵਮੈਂਟ ਟਰੱਸਟ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਰਕਮ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਦੀ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ, ਲਾਗਤਾਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਕੇ.ਐਸ.ਕੇ.

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮਕੁੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਕ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਪੂਜਾ ਗੁਪਤਾ